

Моят ГЛАС има значение в Обединена Европа!

*Ох, зная, зная, ти плачеш, майко,
затуй, че ти си черна робиня,
затуй, че твоят свещен глас, майко,
е глас без помощ, глас във пустиня.*

Христо Ботев, „Обесването на Васил Левски“

Има ли значение моето мнение? Имам ли право на глас? В повечето случаи отговорът би бил: „Не, нямам право на глас.“ Мисля, че това не е редно, защото ние, младите, новото поколение трябва да имаме право на мнение. Също така, смятам че, това което харесваме да правим, трябва да ни удовлетворява. Според мен всеки трябва да има право на избор. Ние, младото поколение мислим по много различен начин. Ето защо искаме да имаме право на глас, тъй като именно тогава ще изградим едно по-добро бъдеще. В повечето случаи необразованите хора нямат право на глас. Освен това на уязвими групи като ромите например, не се дава достатъчно гласност. Тук е моментът да спомена, че съм от ромски произход и не се срамувам от това. Гордея се с произхода си, защото благодарение на родителите си съм това, което съм сега. Ценя и уважавам всеки един, независимо пола, расата, цвета на кожата, религията и т.н.

Тук е момента да спомена една актуална тема – момичето с 400-те шева. Всеки в България е чувал историята за Дебора, чийто нападател е бил задържан съвсем за кратко. Не е редно, нали? Едно момиче бива наръгано с макетно ножче и е оставено без коса. И всичко това нашето законодателство определя като лека телесна повреда. Много ми е чудно как го определиха така... За това момиче, което е било само на 18 години, тази травма остава за цял живот. А когато се е опитала да потърси отговорност от нападателя си, да изрази своя глас, този глас е прозвучал като глас в пустиня. А нейният нападател си живее на свобода и дори отрича да е извършил нещо нередно, въпреки че е опитал да отнеме живот. Мисля че всеки има право да живее живота, който иска в безопасност и сигурност. Смятам че трябва да се променят някои неща, които не са благоугодни за всеки. И ние младите имаме право на глас, нищо, че още имаме какво да учим.

Наскоро имах честта да посетя Европейския парламент и да се запозная с работата на Европейските институции. Повярвайте ми, гласът на младите се чува в обединена Европа! Дали, ако Дебора и всички останали момичета, станали жертва на насилие, вярвах в това биха позволили този кошмар да се случи?! Не мисля! Знам, че звуча емоционално, но съм от хората, които вярват, че нагласите на обществото могат да бъдат променени и съм готова да работя за това.

Един ден, докато ровех във фейсбук, най-случайно попаднах на един много хубав цитат, който гласи следното: "Никога не се съмнявайте, че малка група загрижени и мислещи граждани могат да променят света. Всъщност, това е единственият начин, по който светът се е променял." (Маргарет Мийд).

Съединението прави силата, а аз вярвам, че заедно можем да направим светът

по-добро място за живеене. Както Махатма Ганди е казал преди години, „Бъди промяната, която искаш да видиш в света.“